

faa er det i Reglen en daarlig Tjeneste, man vil gjøre dem ved at forfremme dem til Officerer. Det viser Erfaringen paa den ene Side, og paa den anden Side viser Erfaringen, at naar en Underofficer bestemt ønsker at blive Officer, saa kan han aabne sig en Vej dertil under de nuværende Forhold. Jeg har selv paa Højskolen været sammen med en Mand, som havde været Sergent i 6 til 8 Aar, og som kom ind paa Højskolen, fordi han selv vilde det; altsaa Afgang til at blive Officer har sandelig ikke været formeent Underofficerer, og, som Forholdene nu ere, vil Agangen være overmaade let. Men ved at gaae ind paa det ærede Medlems Forslag vil man kun aabne Døren for Misbrug; det er ligefrem, at den, der ikke vil underkaste sig Prøven, vil søge at blive, hvad man før pleiede at kalde Sergent, paa avantage, det vil sige, han vil gaae i det Haab at slippe for den Prøve, som de Andre skulle underkaste sig. Jeg troer, at Lighedsprincipet bliver mere fuldstændigt gennemført ved, at man forlanger den samme Prøve af Alle. Jeg kan derfor ikke tiltræde dette Forslag. — Hvad det af flere ærede Medlemmer stillede Forslag til § 113 angaaer, som gaaer ud paa, at Forfremmelsen skal finde Sted hvert tredje Aar ved Valg fra Premierlieutenant til Capitain, da troer jeg at burde sige Noget om, hvorledes min Stilling hidtil har været til dette Forslag. Ved Forhandlingen med Folkethingsudvalget blev der fra min Side tilfagt, at, hvis Officersskolen blev ordnet paa en vis forandret Maade i Sammenligning med det oprindelige Forslag, jeg da ikke vilde modsætte mig, at Forfremmelsen fra Premierlieutenant til Capitain udelukkende skete efter Aldersorden. De Betingelser, som jeg der stillede, kom imidlertid ikke fuldstændigt til Udførelse. Der var i det Brev, som jeg i denne Anledning skrev til Udvalget, opstillet fra min Side Betingelser, som ikke kom til Udførelse, men jeg troede dog, da jeg antog, at der i Thinget var et levende og temmelig almindeligt Dnsle tilstede om, at Forfremmelse efter Aldersorden skulde træde istedetfor Forfremmelse ved Valg, ikke at burde modsætte mig det Forslag, der senere blev vedtaget, det vil sige, jeg stillede mig aldeles passivt. Følgen var, at det blev forkastet ved 2den Behandling,

men derpaa vedtaget ved 3die Behandling med een Stemmes Majoritet. Saaledes har min Stilling hidtil været til dette Forslag. Nu skal jeg ikke nægte, at ved de Ytringer, der ere fremkomne her i Salen, og ved en senere Forhandling med enkelte Medlemmer har jeg overbevist mig om, at der vil være væsentlige Member forbundne dermed, om Lovforslaget beholdt sin nuværende Form i saa Henseende. Jeg skal derfor, medens jeg ikke ligefrem anbefaler Forslaget, udtale mig derhen, at det vilde være mig hjært, om Forslaget maatte blive vedtaget.

Ung: Ja, jeg kan ikke bevæges til at frasalbe mit Forslag, fordi den ærede Minister modsætter sig det; han modsætter sig det ikke paa en saa bestemt Maade, at jeg skulde finde mig foranlediget dertil. — Naar den ærede Minister forøvrigt sagde, at det vilde være en daarlig Tjeneste, man beviste Underofficererne ved at aabne dem denne Afgang til Forfremmelse til de faste Officerspladser, saa seer jeg ikke rettere, end at det vel vilde være en daarlig Tjeneste, man vilde derved bevise en Underofficer i 40 Aars Alderen, især naar Vedkommende, som det skete efter Krigen i 1848, fik sin Afsked 10 Aar efter, men her er Tale om at befordre Underofficerer til Lieutenant i en Alder, som gjør det muligt for dem, efterat have været i Lieutenantsklassen i 3 eller 4 Aar, at kunne avancere op til Capitain, og det forekommer mig virkelig at være en god Tjeneste at vise Vedkommende, hvorfor de vistnok ville være den ærede Minister meget taknemmelige. Naar den ærede Minister dernæst sagde, at det vilde være at aabne Døren for Misbrug, idet man derved vilde komme tilbage til de gamle „Tricorporaler“, saa vil jeg dog bede ham at lægge Mærke til, at en saadan Underofficer vil komme til at tjene mindst 6 Aar, efter at Sandsynlighed 7 à 8 Aar, inden der vil blive Tale om en saadan Besorbring for ham, og jeg troer, at unge Adelsmænd og Andre, som det kunde genere at tage Examen, vilde genere sig endnu mere for at gaae og tjene i 7 à 8 Aar som Underofficer, altsaa ligesaa længe som Jacob tjente for Rachel. Jeg troer altsaa ikke, at denne Bestemmelse vil føre til større Misbrug end det Forslag til § 113, der er stillet